

«Ένα ατέλειωτο ταξίδι»

Ένα ατέλειωτο ταξίδι στην Υδρόγειο
θέλω να κάνω τα μάτια μου πριν κλείσω,
στα νησάκια τα σπαρμένα στη Μεσόγειο
να γελάσω και να σεργιανίσω.

Το καραβάκι μου πανιά θα έχει
άσπρα σαν όνειρα που κάνει ένα παιδί
κι ο καπετάνιος του δεν θα το τρέχει,
θα ταξιδεύει ο αέρας το πανί.

Να τραγουδήσω το γαλάζιο του Αιγαίου μας
και του ασβέστη το άσπρο χρώμα το αγνό,
να μυρίσω τ' άρωμα του πεύκου μας
και τον δυόσμο από χώμα ελληνικό.

Το καραβάκι μου γυαλί θα έχει
διάφανο και καθαίο σαν νερό
κι ο καπετάνιος του δεν θα το τρέχει
τον βυθό να βλέπω και να τραγουδώ.

Κι όταν ο ήλιος στη Δύση γέρνει
σαν πυρωμένο κάρβουνο για να σβηστεί
το καραβάκι μου θα ξαποσταίνει
σε γαλανά ακρογιάλια να ξεκουραστεί.

Ευαγγελία Πέτα

